

τεμαχίων λίθων ἢ συνδεδεμένους διαφοροτρόπως. Ἐπὶ τῆς στιγμαῆς τχύτης ἢ χρῆσις τοῦ σιδηροδρόμου ἤρξατο.

Ἐνυπῆρχεν ὁμοῦς ἔτι μεγάλη ἔλλειψις. Ἐπέτυχον μὲν δι' ἐνὸς ἵππου νὰ σύρωσι μέγα βάρους, ἀλλ' οὐδόλως ἔσχον καὶ αὐξήσιν ταχύτητος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τοῦ σιδηροδρόμου ἐτελειοποιήθη παρ' ἄλλου· διότι τῷ 1769 ὁ Οὐάτ (Watt) ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποιοῦσθαι θαυμασίως τὴν ἐλαστικὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ. Τῷ 1770 ἐγένοντο πρῶται δοκιμαὶ ἀτμομηχανῶν ἐφ' ἀμαξῶν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ Κουνιῶ, μηχανικοῦ, δὲν εἶχον ὅμως λύσει καὶ τὸ πρόβλημα, ὃ ὑφίσταται ἔτι ἄλυτον ἐπὶ τῶν ἀεροπόρων σφαιρῶν, τὸ τῆς δυνατῆς διευθύνσεως. Ἐδίδον εἰς τὴν ἀμαξίαν κίνησιν, ἀλλ' οὔτε νὰ τὴν διευθύνωσιν ἠδύναντο, οὐδὲ νὰ τὴν σταματήσωσιν.

Ἐπανειλημμένοι ἀπόπειραι καὶ τελειοποιήσεις τοῦ μηχανισμοῦ ἔφερον πρὸς τὸν σκοπόν. Τῷ δὲ 1804 ἀτμαμάξα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Βιβλὴν καὶ Ριχάρδου Τρεβιθικ κατασκευασθεῖσα ἔστυρεν ἀμάξας περοτριμμένας ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Merthyr Thydwill.

Καὶ ὁμοῦς ἡ ἐφεύρεσις δὲν ἐτέθη ἀμέσως εἰς πρᾶξιν, διότι ἐπεκράτησεν ἡ ἐσφαλμένη δόξα, ὅτι οἱ τροχοὶ ἀτμαμάξης συρούσης μέγα βάρους ἤθελον στρέφεσθαι περὶ ἑαυτοὺς ἄνευ πρὸς τὰ πρόσω πορείας, ὡς μὴ οὔσης ἰκανῆς τῆς ἐκ τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν προστριβῆς νὰ φέρῃ ἀντίστασιν. Ἐνώπιον τῆς πεπλανημένης ταύτης θεωρίας ἐσταμάτησεν ἡ θαυμασιωτέρα ἐφεύρεσις! Παράδοξος ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ἀφ' ἐνὸς δεικνύει τὸ μεγαλεῖόν της, ἀφ' ἑτέρου τὴν σμικρότητά της!

Διάφορα πρωτότυπα ἀτμαμάξων κατασκευάσθησαν τῷ 1811 ὑπὸ τοῦ Πλεγκσῶπ, τῷ 1812 ὑπὸ τῶν Ο. καὶ Α. Σαμπλὴν καὶ τῷ 1813 ὑπὸ τοῦ Βρουντῶν. Κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη ἡ πλάνη ὑφίστατο· ἐξήτουν διὰ τῶν μηχανισμῶν νὰ ἐπιτύχωσιν ἀντίστασιν. Τέλος ἐπεχύθη φῶς διὰ τοῦ κ. Βλακῆτ, ἀποδείξαντος, ὅτι ἡ ἀντίστασις, ἣν ἤθελε παρέχει ἡ τραχύτης καὶ τοῦ λειοτέρου εἰς τὸν ὀφθαλμὸν σώματος ἦτο ἀρκετὴ νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Τότε δι' ἀτμαμάξης τοῦ Στεφενσῶν κατασκευασθεῖσης ἐν ἔτει 1814 εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Killingwoth ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ προσκόλλησις τῶν τροχῶν ἐπὶ τῆς τροχιᾶς παρεῖχεν ἀρκοῦσαν ἀντίστασιν. Ἐκτοτε ὁ μηχανισμὸς τῶν ἀτμαμάξων πολλαχῶς ἐτελειοποιήθη. Πρῶτον δὲ τῷ 1829 εἶδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Λιβερπούλ καὶ Μπχεστρίας ἀτμαμάξων διατρέχουσιν 10-12 λεύγας τὴν ὥρην (τῆς λεύγας λογιζομένης πρὸς 4,000 μέτρα.) Ἡ κινητικὴ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἰδαμάσθη, καὶ ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἀτμαμάξην ὡς ἵππον.

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ πρώτη ἀρχὴ τῶν σιδηρο-

δρόμων, ὑφ' ὧν διασχίζεται σήμερον ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ, καὶ διὰ τῶν ὁποίων διαδίδεται καὶ προάγεται καθ' ἑκάστην ὁ πολιτισμὸς. **

Η ΧΑΡΑ

Ζητῶ τὴν χαρὰν πότ' ἐδὼ πότ' ἐκεῖ·
ποῦ εἶναι, εἶπέτε μοι ποῦ κατοικεῖ;
Δὲν εἶναι εἰς λόφους κ' εἰς ὄρ' ὑψηλά.
Εἶπέτε μοι, ποῦ ἡ μορφὴ τῆς γελᾷ;

Εἰς βῆθι κοιλάδων ἐπῆγα ζητῶν·
τὸν βύλα εἶδα ποῦ πίπτει κροτῶν,
καὶ παίζει καὶ σύρει νερὰ καθαρὰ,
μαζὴ των δὲν ἔπαίξε πλήν ἡ χαρὰ.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς σκιάς τῶν δασῶν.
Ἐγέλων τὰ φῶτα ἀστέρων χρυσῶν,
πηγνὸν ἐκελεδῶ εἰς μυστήνην χλωρᾶν,
πλήν ἔφαλλε θρήνους καὶ ὄχι χαρὰν.

Ἐξήτησ' αὐτὴν εἰς εὐθύμους χοροῦς,
εἰς δειπνῶν θαλάμους λαμπροῦς κ' ἡχηροῦς,
εἰς φῶτα, εἰς ἀεὺν γρυσᾶ κ' ἀργυρᾶ,
πλήν οὔτ' εἰς αὐτὰ δὲν εὐρέθ' ἡ χαρὰ.

Τὴν ἔφθασα τέλος, τὴν εὗρον μακρὰν,
μακρὰν εἰς χωρίου κοιλάδα μικρὰν.
Τριγύρω της εἶχε παιδί' ἀρκετὰ,
κ' ἐπῆγα μ' ἐκεῖνα κ' ἐγέλα μ' αὐτὰ.

Ποῦ εἶσθε, καλοὶ παιδικοὶ μου καιροὶ!
ἐφώνηξα τό τε μὲ στήθος βαρὺ.
Πλήν μόλις τὴν εἶδα, πετᾷ ἡ χαρὰ·
καὶ αὐτ' ἦν ἡ πρώτη κ' ἐσχάτη φορὰ.

GOETHE.¹

Α ΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ κυβερνᾶν θέλει εἶσθαι πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸ μεγαλύτερον ἔργον τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, καὶ ἕνεκα τούτου ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν. Καὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας ἴδιον εἶνε, ὥστε ἄνδρες τοιοῦτοι νὰ προσκαλῶνται καὶ διατηρῶνται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, διότι, οὔτε θεσμοθεσίαι, οὔτε ἐγγυήσεις οἰκιδήποτε δύνανται ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτοὺς. Ἀλλὰ καὶ οἱ τύχης τοιαύτης ἄξιοι ἄνδρες δεικνύουν ἀδυναμίαν, κυριεσόμενοι ἀπὸ κάματον ἢ μελαγχολίαν. Ἡ ἐντολὴ αὐτῶν εἶνε ἡ ἐργασία, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν εἶνε ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου, εὐρισκομένη πάντοτε ἐν τῇ ἐργασίᾳ. (Γκιζῶ.)

* * Ἡ γυνὴ εἶνε ὄν ἀσθενὲς, εὐπαθὲς, ἐτοιμόδακρυ. ὄν ὑπερὸ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ περιποιητῆται, νὰ ὑπηρετῆ, νὰ βοηθῆ καὶ περιβάλλῃ διὰ τῶν αὐτοῦ φροντίδων, οὔ τινας ὀφείλει νὰ στερεοποιῆ τὸν χαρακτῆρα, νὰ διαπλάτῃ τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψῶν αὐτὴν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν τῆς οἰκογενείας καθηκόντων νὰ τὴν μυσταγωγῆ ἐπὶ τέλους εἰς τὸν νομοδικὸν αὐτῆς ἐν τῷ βίῳ προορισμὸν, ὅστις εἶνε ὁ τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρὸς. (Michelet.)

1. Μετάφρασις Α. Ρ. Παγκαλῆ.

εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαιὸν μαγειρεύει ὀλιγώ-
τερα διὰ τὴν οἰκογένειάν του.

Αἱ οἰκονομίαι ὅμως αὐταὶ δὲν ἀρκοῦν, καὶ αἱ
τιμαὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑψώνονται; (Διότι δύνα-
ται τις νὰ οἰκονομήσῃ δέκα σάκκους ἐπὶ πενή-
κοντα, ὅχι ὅμως καὶ τριάντα). Τί θὰ συμβῆ ἔάν
αἱ τιμαὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑψοῦνται; Ἄγορά-
ζουσι γεωμήλα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰσαγάγουσι
ταῦτα. Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα ἦναι ἀκριβὰ δύ-
νανται νὰ ὑποστώσι τὰ ἐξῆς τῆς μεταφορᾶς.

Γέρω-Πέτρος.— Ἡ μεταφορὰ τῶν γεωμήλων
εἶναι ἀρκετὰ δαπανηρά. Πρέπει ὁ σάκκος νὰ πω-
λῆται 40 δρ. ἀντὶ 4 διὰ νὰ εἰσαγάγῃ τις. Τὰ
γεωμήλα στοιχίζουσι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μόνον 3
δρ., ἡ μεταφορὰ ὅμως στοιχίζει 6 δρ., τὸ ὅποιον
κάμνει 9 δρ., καὶ πρέπει νὰ κερδίσῃ τις καὶ 4 δρ.

Ἀλέξανδρος.— Πείθομαι ὅτι ἡ ὑψωσις τῶν
τιμῶν ἐπιφέρει τὴν διττὴν ὑπηρεσίαν, ἀφ' ἐνὸς
νὰ προτρέψῃ τὸν κόσμον εἰς τὴν οἰκονομίαν, καὶ
ἐξ ἄλλου, νὰ γείνη εἰσαγωγὴ τροφίμων, ἀλλ' ἀ-
κόμη δὲν βλέπω τὴν ἀξίαν τοῦ κερδοσκοποῦ.

Αιδάσκαλος.— Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἐξακο-
λουθεῖς νὰ ὀνομάζῃς κερδοσκοπὸν, ἐκτελεῖ καθή-
κοντα ἀποθήκης. Διατηρεῖ τὰ τρόφιμα, ἐμπο-
δίζει τὴν σπατάλην αὐτῶν, καὶ πολλάκις φέρει
ταῦτα ἐκ λίαν μεμακρυσμένων μερῶν. Δὲν εἶναι
ὑπηρεσία τὸ νὰ φέρῃ μακρόθεν τὰ ἐμπορεύματα;
Δὲν προτιμάτε νὰ πληρώσητε πράγμα τι ἀκρι-
βώτερον παρὰ νὰ τὸ στερηθῆτε; Ὅα μ' εἶπητε
ὅτι τὸ κάμνει διὰ τὸ συμφέρον του· ἀλλ' ἔάν
τὸν συμφέρῃ νὰ σᾶς ὑπηρετήσῃ, τόσῳ τὸ καλ-
λίτερον! Ὁφελεῖσθε, ἀφήσατέ τον λοιπὸν νὰ ἀ-
πολαύσῃ δίκαιον κέρδος. Ὁ ὑπηρετῶν πρέπει νὰ
εὐρίσκη πάντοτε τὸ συμφέρον του.

Ἀλέξανδρος.— Ἀναμφιβόλως. Ἄλλ' ἔάν τὸ
κέρδος ἦναι δυσανάλογον;

Αιδάσκαλος.— Οἱ καταχρόμενοι τὰ πλεο-
νεκτῆμά των τιμωροῦνται ὅθεν ἡμάρτησαν.
Πρῶτον ἐπισύρουσι τὴν ἀποστροφὴν ὅλου τοῦ
κόσμου καὶ ἀκολούθως, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν μὲ-
νον μίαν περίπτωσιν, ὅσοι θέλουσι νὰ κερδίσουσι
πολλὰ, ἐπὶ τέλους χάνουσι.

Γέρω-Πέτρος.— Βεβαίως. Περιμένουσι τὴν ὑ-
ψωσιν τῶν τιμῶν· αἱ τιμαὶ ὑψοῦνται, ὑψοῦνται,
ἀλλ' ἐκεῖνοι περιμένουσι ἀνωτέραν ὑψωσιν· ἅμα
λοιπὸν ἀρχίζουσι αἱ τιμαὶ νὰ ἐκπίπτωσι, σπεύ-
δουσι νὰ πωλήσωσι τότε, καὶ προσφέρουσι συγ-
χρόνως μεγάλας ποσότητας ἐμπορευμάτων πρὸς
πώλησιν, ὅπερ αὐξάνει τὴν ἐκπίπτωσιν, καὶ τότε
χάνουσι.

*Ἐπιτα συνέχεια.

A. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Ἐρωτηθεὶς ὁ Διογένης τίνος θηρίου τὸ δῆγμα
ἦτο μάλλον ἐπικίνδυνον, ἀπεκρίθη· «Ἐκ τῶν ἀ-
γρίων μὲν τοῦ συκοφάντου, ἐκ δὲ τῶν χειροῦθων
τὸ τοῦ κόλκως.»

ΕΚΔΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΕΝΗΤΩΝ

Α'

Κατὰ τὴν διαμορφήν ἡμῶν ἐν Λονδίῳ ἀπεφα-
σίσαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τὰς συνοικίας τῶν
πενήτων.

Τὰ σκοτεινὰ καταφύγια τῶν συνοικιῶν τοῦ
Ουάιτ Σάπελ, τοῦ *Ουόπιρ* καὶ τῆς τοῦ *Χριστοῦ*
Ἐκκλησίας εἶναι ἄγνωστα οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς
ἐπισκεπτομένους ξένους τὸ Λονδίον, ἀλλὰ καὶ
εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς κατοίκους τοῦ Λονδίνου,
πλειότερον καὶ αὐτῶν τῶν χαρεμιῶν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως.

Ἐντὸς τῶν ἀθλιῶν ἐκείνων κρυφουγέτων πε-
ριβομβοῦσι, κατακείμενοι φύρδην μίγδην, πάντες
οἱ ἀπόκληροὶ τῆς τύχης, πάντες οἱ ἀνέστιοι,
οὓς ἡ ἔνδεια καὶ αἱ κακίαι ὠδήγησαν ἐκεῖ. Ἐν
τῷ πλήθει ἐκείνῳ τῶν ἀθλιῶν ὑπάρχουσι ἀνα-
μειγμένοι οἱ διάσημοι λωποδῦται, οἱ γνωστοὶ
pick-pockets, οἵτινες διαλισθαίνουσι ἀπὸ τῶν
χειρῶν τῆς πανουργότερας τοῦ κόσμου ἀστυνο-
μίας. Ἐν τοῖς καταγωγίσι ἐκείνοις φθίρεται
ὠχρά τις νεολαία, θήλειά τε καὶ ἄρρενα ἄνευ
γεννητόρων, τέκνα τῶν ἀγυιῶν, πρωτῶως γηρά-
σαντα ἐκ τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως, τῆς ἀπορίας
καὶ τῆς πείνης.

Αἱ κλασικαὶ διὰ τὴν ἔνδειαν τῶν συνοικίαι
αὐταὶ, ἐν αἷς προσθετῶν καὶ τὴν τοῦ *Ἀρίου*
Γεωργίου, ἀπρωμονοῦνται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των
ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῆς τοῦ Λονδίνου. Αἱ συνο-
κίαι αὐταὶ κείνται εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην
τῆς μεγάλης μητροπόλεως, ὀρίζονται δὲ ἀφ' ἐ-
νὸς ἀπὸ τοῦ πρὸς δυσμὰς Ταμῆσεως, εἴτε ἀπὸ
τοῦ Λονδινείου Πύργου, τοῦ λιμένους καὶ τῶν
δεξαμενῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀνα-
τολάς ἄστεως, τοῦ πολυταράχου τούτου κέντρου
τῶν παντοίων ὑποθέσεων.

Τὸ Λονδίον εἶναι ἡ πόλις τῶν ἀντιθέσεων.
Πολὺ δικαίως δ' εἶπον περὶ αὐτῆς, ὅτι ἐν τῇ
πρωτευούσῃ τῶν τριῶν βασιλείων δὲν ὑπάρχουσι
εἰμὴ πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Τῷ ὄντι δὲ παρὰ τὸ
ἄστυ ὅπου συρρέουσι ἅπαντες οἱ θησαυροὶ τοῦ
κόσμου, πλησίον τοῦ Τελωνείου, τῆς Τραπεζῆς,
τοῦ Νομισματοκοπείου καὶ τῶν Δεξαμενῶν, κείν-
ται αἱ ἀθλιώτεροι τῶν τῆς ἀπεράντου πόλεως
συνοικιῶν.

Τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ ἀνατολάς ὄριχ τῶν συ-
νοικιῶν τούτων εἶναι ἀόριστα, λήγουσι δ' ἀ-
κριβῶς ἐκεῖ ὅπου λήγει καὶ ἡ ἀπορία. Πρὸς ἄρ-
κτον μάλιστα ἡ ἀπορία προβαίνει ἔτι μάλλον,
δύναται δὲ τις νὰ εἶπῃ ὅτι ἡ συνοικία τοῦ *Μπέ-
θραλ Γρήν* εἶναι ἀθλίαι τις συνέχεια τῆς *Ουάιτ*
Σάπελ. Εἶχομεν ἄρα πλεῖστα ἀντικείμενα ν'
ἀνιχνεύσωμεν καὶ ἐν ἀνάγκῃ πλεῖστα, οὕτως εἰ-
πεῖν, ν' ἀνακρίνωμεν. Ἀλλὰ ἡμεῖς ἠθελήσαμεν